

**Liturgy foar de fiifde snein fan Peasken
"Cantate"**

yn de Sint Jan fan Deinum

**Betinking fan oarloch en befrijing
7 maaie 2023**

**Foargonger: dû.Harrie Strubbe
Blazersgroep
Lector: Aaltje Tamminga
Mmf: Douwe Gerbens**

-Musyk

-Wurd fan wolkom en meidielings

-Introïtus: Liet 865: 1 en 2

-F. : De Hear wês mei jim!

-Gem.: Syn frede wês mei jo.

-F. : Us helper is de Ivige

-Gem.: Skepper fan himel en ierde.

-F. : Lit ús diele yn jo frede

-Gem.: lit him as de dau op ús delkomme .

-F. : Wol ús heine yn 'e strielen

-Gem.: fan jo goedens en jo trou. Amen

-Wurd op 'e drompel: 1 Petrus 3: 15

*Heilig de Messias in uw hart als Heer,
altijd bereid tot verantwoording aan al wie
rekenschap van je vraagt over de hoop die in je is,
en wel met zachtmoedigheid en vreze en met een
goed geweten.*

-Psalm 98: 1

-Kyrie

-Gloria: Liet 713: 1, 3 en 5

-Gebed fan 'e snein

-Profetenlêzing: Jozua 1: 1-9

It wie nei de dea fan Mozes, de feint fan de Ivige,
dat de Ivige tsjin Jozua, de soan fan Nûn, sei:

Myn feint Mozes is stoarn. No dan, meitsje dy klear,
en gean oer de Jordaan hjirre, do en it hiele folk,
nei it lân dat Ik har, de Israeliten, jaan sil.
Elk plak, dêr't jimme de fuotten sette sille,
sil Ik jimme jaan, lykas Ik tsjin Mozes sein haw.
Gjinien sil it tsjin dy hâlde kinne, salang ast libbest.
Lykas Ik mei Mozes west haw, sil Ik ek mei dy wêze.
Ik lit dy net allinne en Ik gean noait by dy wei,
Wês sterk en moedich, want do silst dit folk it lân ervje litte,
dêr't Ik har foarfaars fan sward haw, dat Ik it har jaan soe.
Allinne, wês sterk en manmoedich, datsto de hiele Thoram
dy't myn feint Mozes dy opdroege hat, op 'en trousten
neikomst. Wyk dêr net fan ôf, noch nei rjochts, noch nei links,
dat it dy goed gean mei op al dyn wegen.
Ik haw dy ommers hjitten: Wês sterk en manmoedich,
wês net benaud en net mismloedich, want de Ivige dyn God is
mei dy, oeral dêrst hinnegiest.

-Lied 414: 1 en 3 (Liedboek 1973)

Wilt heden nu treden voor God, den Here,
Hem bovenal loven van harte zeer,
en maken groot zijns lieven namens ere,
die daar nu onze vijand slaat terneer.

Bid, waket en maket dat g'in bekoring
en 't kwade met schade toch niet en valt.
Uw vroomheid brengt de vijand tot verstoring,
al waar' zijn rijk nog eens zo sterk bewald.

-Ferhalen fan oarloch en befrijing

-Lied: "Wij die met eigen ogen..." (mel. Lied 562)

Wij die met eigen ogen
de aarde zien verscheurd
maar blind en onmeedogend
ontkennen wat gebeurt;
dat in ons wordt herschapen
de geest die overleeft,
dat onze lieve aarde
nog kans op redding heeft.

Wij die nog mogen leven
van hoop en vrees vervuld,
aan machten prijsgegeven
aan meer dan eigen schuld,
dat wij toch niet vergeten
waartoe wij zijn gemaakt,
dat diep in ons geweten
opnieuw het licht ontwaakt.

-Oertinking

-“Helden”, Thé Lau en The Scene

Waar zijn de helden
Waar zijn de helden heen,
Staan ze gebeiteld op hun sokkels,
En zijn ze al van steen.
Waar zijn de helden,
Wat is een heldendaad.
Zijn alle helden op het slagveld
Of lopen ze gewoon op straat.

Noem jij de straat een jungle
vol agressie en gevaar
tien keer is dat onzin, en een keer is het waar

Wie dan niet aan zichzelf denkt
aan de klappen en de pijn
aan het schoppen in het donker:
zij zullen helden zijn

-Foarbeaen, stil gebed, ús Heit

Us Heit yn 'e himel
Lit Jo Namme hillige wurden,
Lit jo Keninkryk komme,
Lit jo wil dien wurde op ierde
Likegoed as yn 'e himel.
Jou ús hjoed ús deistich brea,
en ferjou ú súskulden
sa't ek wy ús skuldners ferjûn ha.
En lit ús net yn fersiking komme
mar ferlos ús fan 'e kweade,
want Jowes is it keninkryk en de krêft
en de hearlikheid oant yn ivichheid. Amen

-Omtinken foar de kollekte

-Kranslegging bij de plaquette van Douwe Wijtsma

-Lied 708: 1 en 6

Wilhelmus van Nassauwe
ben ik van duitsen bloed,
den vaderland getrouwe
blijf ik tot in den dood.
Een prinse van Oranje
ben ik vrij onverveerd,
den koning van Hispanje
heb ik altijd geëerd.

Mijn schild en de betrouwen
zijt Gij, o God, mijn Heer
Op U zo wil ik bouwen,
verlaat mij nimmermeer!
Dat ik toch vroom mag blijven
uw dienaar t'aller stond
de tirannie verdrijven
die mij mijn hart doorwondt.

-Gedicht: Snein fan frede (De Lytsfeint, 1 okt. 1978)

*In sneintemoarn,
wat ûngewoan.*

*Ik rin yn it fjild
te blomkesykjen;
net om it jild
wol om te ferrykjen.*

*By 't trochkommen fan 'e sinne
sjoch ik in laam rinnen,
net yn 'e stringent hús,
lûkend oan in izeren krús.*

*In krús fan twa swurden!
't Wie in ploechizer wurden.*

*De downen
holpen te skowen.*

*Dizze ploech snijde as in skjirre
de woartel fan alle njirre.
Fan lange teannen,*

*rjochtop steand hier,
oant tûkelteammen
en alle oere gemier.*

*Yn in amerij
wie 't laam foarby.*

*Doe song in ljurk,
dy't ik earder net murk:
'Brûk it Wurd
net as in swurd!
Want koart en goed
foarseit de Master hjoed
oan alles wat libbet
en de Skepper besibbet
syn frede
as de grutste genede!"*

-Liet 655

-Seine

*God sil mei dy meigean as ljocht yn 'e eagen,
as lampe foar de foet, as hân op 'e holle,
en earm om it skouder, as beaken by ûntiid,
en fierte dy't winkt, as groet op 'e lippen
en hope en frede yn it hert,
as stim dy't dy útdaget, wurd dat ús foargiet.
Sa sil de Ivige sy seinigje en behoedzje.*

-Liet 415: 3

-Musyk

